

ולדיומסת]. אימשיך בתרייהו דיין פרוגיתא ומי דיומסת, ואיעקר תלמודיה ממנו שכחו.

כי הדר מהתם, אתא וקם למיקרי כספרא. בעא למיקרא את הפסוק "החדש הזה לכם". וקרא "החדש היה לכם".

בעו רבנן רחמי עליה, והדר אליו תלמודיה.

והיינו דתנן: רבי נהוראי אומר: הוי גולה למקום תורה, ואל תאמר שהיא [התורה] תבוא אחריו.

שאם תלמיד חכם אתה, אל תשב אלא במקום תלמידי חכמים. ואל תאמר: התלמידים יבואו אלי, ודי לי בכך. ולמה אהיה גולה?

שעל ידי שתשב במקום תורה, תלמידי החכמים חביריך, יקיימוה לתורה בידך.

ואל בינתך אל תשען. שלא תאמר, חכם גדול וזוכן אני. ואף כשאני עסוק במסכת זו לא תשתכח חברתה ממני. אלא סמוך על חביריך שיקיימוה בידך. וכשתשנה מסכת אחת, והם ישנו באותו זמן מסכת אחרת, תשמענה מהם. ותהא אף האחרת סדורה בפוך.

תנא: לא רבי נהוראי שמו, אלא רבי נחמיה שמו. ואמרי לה, רבי אלעזר בן ערך. ולמה נקרא שמו רבי נהוראי? — מפני שמנהיר עיני חכמים בחלכה.

שנינו במתניתין: אבל לא מתגררין.

תנו רבנן: אין גוררין את הגוף במגרת בשבת.

רבי שמעון בן גמליאל אומר: אם היו רגליו מלוכלכות בטיט ובצואה, הרי הוא גוררו במגרת כדרכו, ואינו חושש.

רב שמואל בר רב יהודה, עבדא ליה אימיה מגרתא דכספא, לגרר בה בשבת.

שנינו במתניתין: ואין יורדין לקורדימא.

והוינן בה: מאי טעמא?

ומשנינן: משום פיקא. שטיט של אותו נהר מחליק, ומתוך כך האדם הנכנס לשם נופל, ובגדיו נשורים במים. ויבוא לסחוט את בגדיו, ויעבור על איסור "מלבן"⁽²⁾.

שנינו במתניתין: ואין עושין אפיקטויזין.

אמר רבה בר רב חנה אמר רבי יוחנן: לא שנו דאסור, אלא באפיקטויזין שעל ידי סם. משום דדמי לרפואה, שאסורה משום שחיקת סממין. אבל להביא את עצמו להקאה ביד, על ידי שמכניסה לתוך גרונו, מותר. דבהכי לא מיחזי כרפואה⁽³⁾.

תניא: רבי נחמיה אומר: אף בחול אסור לעשות אפיקטויזין, ואפילו ביד. מפני הפסד אוכלין שבמעיו. שמתוך כך הוא שוב רעב, וחוזר ואוכל.

שנינו במתניתין: ואין מעצבין את הקטן.

ברשות הרבים. או שהוא משום דהוי בגד דק מאד. ואינו נראה כמלבוש אלא על ידי קשר.

3. רש"י. ולעיל פירש דלאו משום רפואה הוא דאסור. אלא משום מתקן גברא.

2. רש"י. והרמב"ם פירש, דאסור משום